

יום ה', ט' באלול תשס"ד (26 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

דברים לקשר את תחילת השבוע עם סיומו...

ביום ה' באלול [בתאריך של יום ראשון השבוע] לפני 101 שנה, בשנת תרס"ג [1903], הוקמה **אגודת המורים העברית בארץ-ישראל**, היא **הסתדרות המורים**. ייסודה של אגודת המורים היה ב"בית הפקידות" – מקום מושבה של פקידות הברון **בזכרון יעקב**. בית הפקידות היה הבניין הגדול והמפואר בארץ בעת ההיא. בקומה התחתונה שכן בית הספר הראשון של המושבה, והאולם הגדול שימש לכינוס וועד המושבה ולאירועים משפחתיים וקהילתיים. ב-1903 כונסה כאן, ביוזמת **מנחם אוסישקין**, האסיפה הכללית הראשונה של נציגי היישוב היהודי בארץ-ישראל. מטרת הכינוס היתה להקים אירגון מייצג של היהודים בארץ. **דוד ילין** היה ציר בוועידה, ותיאר את בית הפקידות: "זה קודש הקדשים של בני זכרון לפנים, אשר בו השפיל הפקיד ממרום שבתו לעסוק גם בענייני האיכרים וצורכיהם. וראה זה פלא! – קודש הקודשים הזה, אשר כל בני המושבה רגילים להביט אליו ביראת הרוממות, וחיל ורעדה יאחזם בגישתם אל שעריו, ההיכל הזה היה הפעם המקום המיועד לאסיפת העם היותר דמוקרטית, לאסיפת הכניסה הראשונה לבני ישראל בארץ-ישראל... מבחוץ הוא מקושט בדגלי טורקיה גדולים, רק באמצע הגזוזטרא בולט מגן דוד כחול ובתוכו המילה "**ציון**" באותיות כחולות. הפקידות וסמל הציונות! מה נפלאו מעשיך הזמן!" אחרי הכנס של נציגי היישוב, התכנס במקום כנס היסוד של אגודת המורים. מן הגרעין שנזרע בזכרון יעקב צמחה הסתדרות המורים הפעילה עד היום.

[רחל זמרן, בעלון "זמן.מקום"]

כאשר מתארים אדם "שאינו שמח בחלקו", אומרים שהוא רודף אחרי כסף. והרי, ידוע לנו כי המתכת "זהב" יקרה יותר מאשר הכסף. למה, אם כן, אין אנו אומרים שהמעשה הוא "בצע זהב", במקום בצע כסף? אלא, שהסוד טמון באותיות המלים עצמן: אותיות **ז'ה"ב** יורדות והולכות בערכן המספרי: **ז' - 7, ה' - 5 וב' - 2**. ואילו אותיות **כ'ס"ף** בדיוק הפוך: **כ' - 20, ס' - 60**.

ו-פ' - 80. אותיות אלה הולכות וגדלות מהראשונה עד לאחרונה, רמז הוא ל"תאבון" של אותו האדם – ההולך וגובר, ואין הוא לעולם שבע. יהי רצון שזכיית המנצחים שלנו השבוע יכוונו את מעשיהם ומאמציהם להמשך בניית העם והארץ. חזק חזק ונתחזק!

שני מוסרי השכל [לפחות] למדים אנו מהפסוק הפותח את פרשת השבוע, פר' "כי-תצא":
"כי תצא למלחמה על אויבך, ונתנו ה' אלוקיך בידך..." [דברים כ"א 10]

מלמדינו חז"ל שאין זה מקרה כי פסוק זה כתוב בלשון **יחיד**. שכן הפסוק מסביר שאפשר לנצח שונאים ואויבים רק על-ידי אחדות ישראל – כאשר כל בני העם מתייצבים בשער בלב אחד כאיש אחד. וכבר אמרו בעניין זה חכמינו: דורו של אחאב כולם עובדי עבודה זרה היו, ועל שלא היתה ביניהם מחלוקת, היו מנצחים במלחמה. [ירושלמי, פאה, א' א']

מוסיף על כך ר' מנחם מנדל מקוצק: ההצלחה במלחמה תלויה [גם] ביוזמה שאתה מגלה, וביכולתך לצאת אל האויב ולהכותו על אדמתו שלו. וככל שאתה נוקט יוזמה

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

יום נעים ושבט שלום!

כניסת השבת (ב"ש): **18⁴⁸**

צאת השבת (ב"ש): **19⁴⁵**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה' ט' באלול תשס"ד (26 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ותחבולות מלחמה ואינך יושב בחיבוק ידיים קודם שהאויב בא להתקיף אותך – מרובים
הסיכויים שיקויים בך "ונתנו ה' אלוך בידך".
[פרפראות לתורה]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי

יום נעים ושבט שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 18⁴⁸

צאת השבת (ב"ש): 19⁴⁵

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.